

TISKOVÁ ZPRÁVA

Návrh zákona o myslivosti vyváží zájmy zvěře a lesa

V Praze, 13. února 2020 – Českomoravská myslivecká jednota podporuje návrh novely zákona o myslivosti předložený Ministerstvem zemědělství. Tento návrh je zpracován odborně a s respektem k realitě české přírody, zvěři i možnostem mysliveckého plánování. Na rozdíl od tzv. vyvlastňovacího přílepku zajistí efektivní snížení stavů zvěře bez vyvlastňování práv majitelů pozemků a rozkladu myslivosti, která je součástí českého nehmotného kulturního dědictví.

Ekologické organizace Hnutí Duha, Český svaz ochránců přírody a Česká společnost ornitologická dnes uspořádaly tiskovou konferenci, v jejímž průběhu sdělily novinářům své připomínky k návrhu novely zákona o myslivosti, kterou před koncem minulého roku předložilo do připomínkového řízení Ministerstvo zemědělství.

Českomoravská myslivecká jednota se ohrazuje proti tvrzení, že si nepřeje stanovovat výši lovu podle poškození lesních porostů. ČMMJ podporuje návrh Ministerstva zemědělství, který plánování lovu podle stavu porostů zavádí a posiluje v této věci roli státní správy. „Ekologové velice nekorektním způsobem zaútočili na myslivce i myslivost jako takovou. Řada jejich argumentů plyne z obyčejného nepochopení a neznalosti fungování přírody, chování zvěře, zákonitostí mysliveckého plánování a diskutované novely,“ komentuje vyjádření ekologických organizací Jiří Janota, předseda Českomoravské myslivecké jednoty.

V bodech

- Tzv. vyvlastňovací přílepek byl prosazen bez odborné diskuze, nečekaně a pod nátlakem na zákonodárce. Vyvlastnil právo mysliveckého hospodaření vlastníkům pozemků i myslivcům. Vlastníci pozemků mají přijít o právo rozhodovat o stavech zvěře a výši lovu na svých pozemcích. Vyvlastňovací přílepek přinese rozklad péče o zvěř, její masové vybíjení a stamilionové náklady státu, krajům i obcím.
- Myslivci mají přijít o právo plánovat, ale má jim zůstat odpovědnost za rozhodnutí státu. Pokud však myslivci splní plán lovu, není přípustné, aby odpovídali za případné škody působené zvěří.
- Zvěř v České republice není přemnožená, její stavy jsou zvýšené pouze lokálně. V žádném případě není viníkem současného stavu českých lesů.
- Cílem vyvlastňovacího přílepku mělo být vyvážení potřeb zvěře a lesa. To lze provést i bez negativních dopadů přílepku. Ministerská novela k tomu obsahuje dostatečné nástroje včetně efektivní kontroly i přímého rozhodování státní správy. Bez vyvlastňování a zbytečných výdajů.
- Normované stavy zvěře jsou nefunkčním ustanovením zákona a je na místě je zrušit. Plány mysliveckého hospodaření se zvěří se nově budou odvozovat od minimálních stavů nutných pro zachování druhu, úživnosti honitby a výše škod.
- Zákaz pronájmu státních honiteb, změny pravidel tvorby honiteb či zmenšení minimální výměry honiteb jsou návrhy plynoucí z neznalosti chování zvěře, myslivecké reality a ekonomiky myslivosti. Nejspíše by hospodaření se zvěří vrátilo do doby klientelismu a zvýhodňování určitých skupin obyvatel bezpoplatkovými lovy, jak si to pamatujeme z doby před rokem 1989. Zákaz pronájmu státních honiteb by státu přinesl stamilionové ztráty a náklady. Zmenšení honiteb je v rozporu s životními nároky (well-being) zvěře. Poslední zmenšení honiteb v roce 1992 snížení stavů rozhodně nepřispělo. Ukázkou nefunkčního hospodaření státu v honitbách jsou národní parky. Ani v jejich honitbách nejsou stavy zvěře v souladu s potřebami lesa.
- Není třeba upravovat seznam druhů živočichů, které jsou zvěří. Myslivečtí hospodáři potřebují mít kontrolu nad přítomností zvláště chráněných druhů živočichů, jejichž lov vstupuje do mysliveckého plánování. Zároveň není třeba na seznam doplňovat invazní druhy. Jejich lov zajistí jiná legislativa, a to za podpory Ministerstva životního prostředí. Dopsání invazních druhů na seznam zvěře by

TISKOVÁ ZPRÁVA

znamenal, že uživatelé honiteb budou povinni o ně pečovat a také budou odpovědní za jimi páchané škody.

- Pro zákaz olova v současné době neexistuje věcné opodstatnění. Negativní dopady olověného střeliva na člověka a přírodu jsou ve srovnání s negativními dopady jeho zákazu zanedbatelné.

K návrhu novely zákona o myslivosti podrobně

Ministerský návrh zákona o myslivosti je snahou napravit změny obsažené v tzv. vyvlastňovacím přílepku, který pod vlivem Hnutí Duha načetla skupinka poslanců po druhém čtení jako pozměňovací návrh novely nesouvisejícího lesního zákona číslo 314/2019 Sb. O tomto přílepku se nevedla žádná odborná diskuze. Nejsou popsány ekonomické dopady. Naopak byl prezentován jako jediné možné řešení, a dokonce zákonodárcům bylo vyhrožováno (<https://www.youtube.com/watch?v=H9YuVreUpJo>), že v případě neschválení budou zdrženy platby dotací vlastníkům lesů za poškození kůrovcem.

Hnutí Duha prezentuje údajně přemnoženou lesní zvěř jako viníka nemožné obnovy lesů zdecimovaných kůrovcem. Těch samých lesů, v nichž totéž Hnutí Duha před lety prosazovalo bezzásahové hospodaření, které však bylo jednou z významných příčin rozšíření kůrovce.

Ekologické organizace na dnešní tiskové konferenci kritizovaly dohodu ČMMJ a Ministerstva zemědělství na nutnosti úpravy přijaté novely mysliveckého zákona č. 314/2019 Sb. Českomoravská myslivecká jednota je organizace založená téměř před sto lety za účelem propagace myslivosti a obhajoby zájmů svých členů směrem k politické reprezentaci. O schůzce ministra Miroslava Tomana a předsedy ČMMJ Jiřího Janoty byla veřejnost transparentním způsobem informována společným tiskovým prohlášením obou stran, tedy podobně jako Hnutí Duha informovalo o své vlastní domluvě s poslanci – předkladateli vyvlastňovacího přílepku.

Lesní zvěř není přemnožená

Přemnožení je stav, kdy počty jedinců přerostou schopnost prostředí daný druh uživit. To se zjevně neděje. Počty spárkaté zvěře jsou lokálně zvýšené. Zvěře u nás není víc než v okolních státech. V ČR průměrně lovíme 68 ks / 1000 ha, Německo uvádí 117 (!), Rakousko 88, Maďarsko 91 kusů zvěře na 1000 ha. Jak je možné, že například německé lesy jsou v lepším stavu, přestože zvěře v nich žije více? Současné problémy českých lesů mají zjevně více příčin.

V České republice aktivně vykonává myslivost přibližně 75 000 osob. 75 000 dobrovolníků, kteří se denně pohybují v přírodě, kteří detailně znají své honitby a mají velice dobré povědomí o tom, kde a proč se jaká zvěř nachází. **Odmítáme snahu z tepla kanceláří vykreslovat lesní zvěř jako viníka současného stavu českých lesů.**

Myslivecké plánování podle ministerské novely

Ekologické organizace tvrdí, že držitelé honiteb se nezúčastňují mysliveckého plánování, proto současná podoba plánování není správná. „Pokud se konkrétní držitelé honiteb plánování nezúčastňují, připravují se tím o možnost do plánování zasáhnout dobrovolně. Pasivita některých držitelů není a nemůže být důvodem vyvlastnit právo ovlivňovat myslivecké hospodaření všem vlastníkům tak, jak to dělá zatím neúčinný vyvlastňovací přílepek,“ vysvětluje Jiří Janota.

Podle ministerského návrhu bude uživatel honitby povinen vypracovat každoročně plán mysliveckého hospodaření. Při tom **vychází z posouzení celkového stavu ekosystému, výsledku porovnání kontrolních a srovnávacích ploch a mj. z výše škod způsobených v uplynulém období zvěří na lesních a zemědělských porostech.**

TISKOVÁ ZPRÁVA

Držitel honitby má následně 15 dnů na vyjádření. Pokud nesouhlasí, určí plán orgán státní správy myslivosti. Návrh zároveň prodlužuje lhůty, které mají držitelé honiteb pro uplatnění škod způsobených zvěří, čímž **posiluje práva vlastníků pozemků a zároveň tlačí uživatele honiteb k větší odpovědnosti za myslivecké hospodaření.**

Orgán státní správy myslivosti bude také povinen plnění plánů kontrolovat, přičemž bude povinen na návrh vlastníka, popřípadě nájemce honebního pozemku nebo na návrh orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa uložit uživateli honitby snížení stavu zvěře až na minimální stav. Případně zcela zruší chov druhu zvěře, který škody působí.

Ministerský návrh tak k vyvážení potřeb zvěře a lesa povede, a to pod důslednou státní kontrolou i bez potřeby vyvlastňovat vlastníkům pozemků právo ovlivňovat myslivecké hospodaření.

Zrušení normovaných stavů

Ministerský návrh ruší dosavadní koncept normovaných stavů. Podle stávajícího znění zákona jsou minimální stavy takové, které jsou ještě dostatečné pro reprodukci druhu (tj. jedinci jsou schopni se najít, pářit a množit). Normované stavy jsou pak stavy určené pro každou honitbu v závislosti na místních podmínkách – úživnosti honitby, aniž by docházelo ke škodám.

Stávající zákon vnímá normované stavy jako maximální. „Ve skutečnosti však došlo k vyprázdňení tohoto pojmu, který předpokládá vítězství člověka nad přírodou. Zvěř migruje, a navíc současný způsob zemědělského hospodaření jí poskytuje výborné životní podmínky. Na mnoha místech tak stavy zvěře normovaný stav překračují, což sice všichni ví, ale uživatel honitby to nesmí přiznat oficiálně, protože jediným důsledkem takového přiznání by pro něj dle stávající legislativy byla pokuta,“ vysvětluje problémy se stávajícím zákonem Jiří Janota. V situaci, kdy normované stavy reálně k ničemu neslouží, dává smysl je zrušit a při stanovování plánu lovu vycházet ze stavů minimálních tak, jak to navrhuje ministerská novela.

Je třeba si uvědomit, že minimální stavy jsou skutečně minimální. V běžné tisícihektarové honitbě se jedná o jednotky, nejvýše malé desítky kusů spárkaté zvěře. Státní správa nebude zbavena práva usměrňovat plány lovu ani o nich v případě potřeby přímo rozhodovat, pouze na ni nebude toto právo přeneseno zcela, bez výjimky a proti vůli vlastníků pozemků. Tvrzení ekologických organizací, že nový model přinese ještě větší ohrožení pro krajinu, musíme označit za pomýlené, vyplývající z nedostatku zkušeností s fungováním mysliveckého plánování a nepochopení změn, které odborníci Ministerstva zemědělství v novele navrhuji.

Zákaz pronájmu státních honiteb

Pronájem státních honiteb je významným příjmem Lesů ČR a dalších institucí spravujících státní pozemky. Jen u Lesů ČR odhadujeme v případě zákazu pronájmu státních honiteb propad příjmů o 350 milionů korun ročně. V nepronajatých honitbách by státní organizace musely myslivecky hospodařit samy. To by vyvolalo neuspokojitelnou poptávku po nejméně stovkách kvalifikovaných profesionálních myslivců a samozřejmě také nutnost tyto nové státní zaměstnance zaplatit. Státní organizace by tak nejen přišly o příjmy z pronájmu honiteb, ale zároveň by vydaly další stovky milionů korun na mzdy novým zaměstnancům či odměny odborným firmám. Ukázkou nefunkčního hospodaření státu v honitbách jsou národní parky. Ani v jejich honitbách nejsou stavy zvěře v souladu s potřebami lesa.

Úpravy seznamu druhů, které jsou zvěří

Ekologické organizace prosazují výmaz zvláště chráněných druhů, které se nesmí lovit, ze seznamu zvěře, a naopak zahrnutí nežádoucích invazních druhů. Pro myslivecké plánování je však nezbytné znát stavy i zvláště chráněných druhů, zejména vlků a rysů, kteří loví část spárkaté zvěře. Invazní druhy naproti tomu podle aktuálně připravovaných zákonů zvěří nebudou, ale myslivci získají právo je lovit. Pokud by tyto druhy byly

TISKOVÁ ZPRÁVA

zvěří, nesli by myslivci odpovědnost za jimi páchané škody. Hospodářská hodnota těchto druhů je ale takřka nulová. S tímto postupem souhlasí i Ministerstvo životního prostředí. V současné době není důvod zasahovat do seznamu druhů, které jsou zvěří.

Zákaz olova

Česká společnost ornitologická navrhuje vložit do zákona o myslivosti úplný zákaz olověného střeliva. „Postoj myslivců k zákazu olova zůstává stejný,“ komentuje tuto snahu Bohumil Straka, myslivec a viceprezident Ligy Libe, a pokračuje: „Dokonce i Ministerstvo životního prostředí čeká na průkazné hodnocení škodlivosti olova. V dnešní době totiž škodlivost olova pocházejícího ze střeliva není prokázána. Rozhodně ne do míry, která by ospravedlňovala zákaz.“

Alternativy olova jsou stejně toxické a nebezpečnější pro lovce. Bizmut je toxický a radioaktivní, zinek je toxický pro rybí plůdek, měď je toxická pro vodní organismy, ocel je tvrdá, nevypočitatelně se odráží a je vysoce korozivní. Na rozdíl od olova se všechny dostupné alternativy ze střel uvolňují do životního prostředí. „Snaha zakázat olovo ve střelivu mi připomíná snahu o zavádění biopaliv. Pokus prosadit zákaz, aniž bychom pořádně věděli proč, a především aniž bychom měli lepší náhražku,“ uzavírá Bohumil Straka.

Máte-li zájem o další informace, prosím kontaktujte:

Vlastimil Waic, Českomoravská myslivecká jednota, z.s.
vlastimil.waic@cmmj.cz

O Českomoravské myslivecké jednotě

Českomoravská myslivecká jednota je organizací sdružující české myslivce již od roku 1923. Pro svých 60 000 členů i širokou veřejnost ochraňuje myslivost jako kulturní dědictví a aktivně pečuje o její trvalý rozvoj. Podporuje činnost myslivců v oblasti péče o zvěř a krajinu, organizuje zkoušky z myslivosti, pro myslivecké hospodáře, zkoušky upotřebitelnosti loveckých psů a sokolnické zkoušky. Od místní až po mezinárodní úroveň zajišťuje společenské akce, udržuje a rozvíjí myslivecké tradice. Děti a mládež vede k poznání přírody a respektu k ní. Organizuje soutěž dětí a mládeže s padesátiletou tradicí Zlatá srnčí trofej, pořádá výtvarné soutěže a podporuje myslivecké dětské kroužky po celé České republice.